

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1421/2019
14.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Зоране Делибашић, председника већа, Гордане Комненић, Бисерке Живановић, Божидара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Обрадовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ... и тужених ВВ и ГГ, оба из ..., а чији је заједнички пуномоћник Бранислав Грујић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужених ВВ и ГГ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 544/18 од 26.09.2018. године, у седници одржаној 14.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених ВВ и ГГ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 544/18 од 26.09.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж 544/18 од 26.09.2018. године у ставу другом изреке, тако што се одбија жалба тужиле и потврђује решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 10868/14 од 19.06.2017. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилца АА, да туженима ВВ и ГГ накнади трошкове ревизијског поступка од 12.000,00 динара, у року од 8 дана од пријема преписа овог решења.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 10868/14 од 19.06.2017. године, ставом првим изреке обавезан је тужени ББ да тужилци плати 13.000 евра са припадајућом каматом ближе одређеном овим ставом изреке, почев од 01.07.2009. године до исплате, а све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезу тужени ВВ и ГГ да јој солидарно плате 13.000 евра са припадајућом каматом, ближе одређеном овим ставом изреке, почев од 01.07.2009. године до исплате, а у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања. Ставом трећим изреке обавезан је тужени ББ да тужилци накнади трошкове парничног поступка од 248.358,00 динара са законском каматом од 19.06.2017. године до исплате, а ставом четвртим изреке обавезана је тужилца да туженима ВВ и ГГ накнади трошкове поступка од 246.602,00 динара са законском каматом од 19.06.2017. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 544/18 од 26.09.2018. године, ставом првим изреке жалба тужиле је одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена у ставу другом изреке, док је ставом другим изреке преиначено решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртном изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужилца да туженима ВВ и ГГ накнади трошкове парничног поступка од 24.750,00 динара са законском каматом од 19.06.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ВВ и ГГ су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, побијајући је у делу којим је одлучено о трошковима поступка, с тим што су предложили да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да су испуњени услови за одлучивање о ревизији тужених, као изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања везаног за одлучивање о накнади трошкова поступка, с обзиром да постоји неуједначена судска пракса по овом питању, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку у делу којим је одлучено о трошковима поступка, применом члана 408. у вези члана 420. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), па је нашао да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Првостепеном пресудом одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се тужени ВВ и ГГ обавезу да јој солидарно плате 13.000 евра са припадајућом каматом, па је тужилца обавезана да им накнади трошкове парничног поступка од 246.602,00 динара. Одлука о трошковима поступка донета је применом члана 153. и 154. ЗПП, с обзиром да су ови тужени успели у спору, а односе се на трошкове које су имали за заступање од стране пуномоћника из реда адвоката и то: 24.750,00 динара за састав одговора на тужбу, по 27.000,00 динара за заступање на пет одржаних рочишта, по 14.625,00 динара за приступ на четири неодржана рочишта, све према важећој адвокатској тарифи, као и 28.152,00 динара на име таксе за одговор на тужбу.

Другостепени суд је преиначио одлуку о трошковима поступка тако што је обавезао тужилцу да овим туженим накнади трошкове парничног поступка од 24.750,00 динара, на име састава одговора на жалбу, налазећи да тужени свој захтев за накнаду трошкова поступка нису определили у складу са одредбом члана 163. став 2. ЗПП.

Врховни касациони суд налази да се ревизијом тужених ВВ и ГГ основано указује на погрешну примену материјалног права.

Наиме, Законом о парничном поступку прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове (члан 153. став 1. ЗПП), а приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци - суд ће узети у обзир

само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице (члан 154. став 1. ЗПП). Тужилац ће туженом накнадити парничне трошкове ако тужени није дао повод за тужбу и ако је признао тужбени захтев у одговору на тужбу, односно на припремном рочишту, а ако се оно не одржава онда на главној расправи пре него што се упусти у расправљање о главној ствари (члан 156. ЗПП). Одредбом члана 163. став 2. ЗПП одређено је да је странка дужна да у захтеву определи врсту и износ трошкова чију накнаду тражи.

У конкретном случају тужени ВВ и ГГ су успели у овој парници, с обзиром да је тужбени захтев у односу на њих одбијен. На рочишту за главну расправу на којој је расправа закључена поставили су захтев за накнаду трошкова поступка тако што су тражили трошкове за састав једног поднеска од 16.500,00 динара, за заступање од стране адвоката на одржаним рочиштима по 18.000,00 динара, као и за приступ на неодржана рочишта по 9.750,00 динара, а све увећано за 50%, с обзиром да је исти адвокат заступао два лица.

Имајући у виду изнето, Врховни касациони суд налази да су трошкови поступка које ови тужени потражују, довољно опредељени у погледу и врсте и висине трошкова чију накнаду траже, а који су им првостепеном одлуком правилно одмерени и досуђени, Врховни касациони суд је, применом члана 416. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП, преиначио другостепену одлуку о трошковима поступка и одлучио као у ставу другом изреке.

Тужени ВВ и ГГ су успели у поступку по ревизији, па је тужиља обавезана да им накнади и опредељене трошкове овог поступка у висини од 12.000,00 динара, на име трошкова за састав ревизије од стране адвоката.

На основу изнетог, применом члана 165. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Зорана Делибашић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић